

ОТКЛАЊАЊЕ СУМЊИ КОЈЕ СУ ИЗНЕСЕНЕ О КУР'АНУ

﴿رفع الشبهات الواردة على القرآن﴾

<Српски - الصربية ->

др. Закир Наик

ذاكر عبد الكريم نايك

Превод: Амра Клица

Рецензија: Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: ليويتسا يوفانوفيتس

Отклањање сумњи које су изнесене о Кур'ану

Мухаммед, мир над њим, није оснивач Ислама

Ислам није име јединствене религије коју је по први пут представио Мухаммед, мир над њим, којег бисмо требали да сматрамо оснивачем Ислама, ако заступамо мишљење да је он први дошао са том идејом. Према Кур'ану, Ислам је једина вера и начин живота који је Бог објављивао свим Својим веровесницима још од почетка човечанства. Ноје/Нух, Соломон/Сулејман, Абрахам/Ибрахим, Мојсије/Муса и Исус/Исаа су Божији посланици који су се појављивали у различитим временима и местима са потпуно истом поруком тевхида/ Божије једноће, Божанске поруке и вере у Будући свет. Божији посланици нису били оснивачи никаквих религија, које би се по њима звале. Они су само долазили да потврде учења са којима су долазили њихови претходници.

Мухаммед, мир над њим, је био последњи Божији посланик. Он није оснивач Ислама, јер није дошао са новом вером. Њему је објављена иста порука као и свим посланицима пре њега. Све објаве пре њега су временом пале под људски утицај, па су мењане и загубљене. Људи су убацивали своје речи у Божије књиге, а неке делове су брисали. Сви ти недостаци су исправљени последњом Божијом објавом, која је људима достављена преко Мухаммеда, мир над њим.

Пошто после Мухаммеда, мир над њим, неће бити веровесника, Књига која је њему објављена је остала у потпуности сачувана за сва времена.

Чудо за сва времена

Сви претходни посланици су долазили са поруком која је намењена само одређеној групи људи и са одређеним роком трајања. У складу са тим, чуда која су користили као доказ своје мисије су служила само да убеди очевице и савременике у истинитост њима послатих посланика. Таква чуда су раздвајање мора пред Мојсијем, мир над њим, и оживљавање мртваца од стране Исуса, мир над њим. Данас их није могуће доказати и анализирати, јер им то није била сврха.

Мухаммед, мир над њим, је последњи Божији посланик. Њему је објављена Књига, чија учења су намењена свим људима за сва времена.

А тебе смо (Мухаммеде) само као милост световима послали. (Кур'ан, поглавље Веровесници, одломак 107.)

Пошто је дошао са поруком за сва времена, његово чудо не сме застарети, мора бити свеже у сваком времену и простору и доступно за анализе и верификовање, иако се у

веродостојним предањима спомињу разна чуда/му'џизе које је Мухаммед, мир над њим, чинио, он их никада није наглашавао. Иако ми муслимани верујемо у сва чуда Божијег Посланика, мир над њим, промовишемо само ону највећу: Књигу од Бога објављену, Часни Кур'ан.

Кур'ан је чудо за сва времена, таквим се доказао још пре више од 1.400 година а ни данас не престаје да плени својом савршеношћу. Часни Кур'ан је чудо над чудима.

Три могућности

Можда једина ствар у којој се слажу и муслимани и немуслимати, сви који имају бар мало знања о Кур'ану, јесте да га је први пут проповедао човек по имену Мухаммед, који је рођен у Мекки у 6. веку нове ере. Што се тиче порекла Кур'ана, можемо навести три основне претпоставке:

- 1) Аутор Кур'ана је Мухаммед лично: свесно, полу-свесно или несвесно.
- 2) Мухаммед је усвајао знања од учених људи, или је преписивао текстове из других религијских књига и претходних објава.
- 3) Кур'ан није људско дело, већ је свака реч у њему Божија.

Мухаммед, мир над њим, никада није прогласио своје ауторство

Потпуно је ненормално изазивати сведочење некога ко се одриче свих одговорности за неко велико дело, без обзира да ли се радило о књижевности или науци. Управо то раде многи оријенталисти, који су сумњичави у погледу порекла Часнога Кур'ана, па његово ауторство приписују Мухаммеду, мир над њим.

Мухаммед, мир над њим, никада није тврдио да је он аутор Кур'ана. У свакој прилици је говорио да је то Објава од Узвишеног Бога. Посумњати у то, значи веровати за њега да је лажов.

Сви историчари се слажу да је за Мухаммеда, мир над њим, било познато да пре обзнањивања посланичке мисије никада није изговорио лаж. Био је познат по надимцима Искрени, Поверљиви и Истинољубиви. Зашто би Искрени одједном почео да лаже да је Божији посланик!?

Занимљиво је да су меккански мушрици, иако нису поверовали у Објаву са којом је дошао, ипак поверавали Мухаммеду, мир над њим, на чување све вредне ствари. Кад је учинио Хиџру (пресељење из Мекке у Медине), избегавши убиство које су му мушрици приређивали, оставио је иза себе Алију, Бог био задовољан њиме, да раздужи све ствари остављене му на чување.

Ебу Суфјан, који је пре Ослобођења Мекке био жестоки непријатељ Мухаммеда, мир над њим, обратио се Хераклу, императору Византије, за помоћ против Божијег Посланика, мир над њим. Херакле га је питао да ли је Мухаммед, мир над њим, пре обзнањивања посланства икада слагао или изневерио поверење. Иако је био Мухаммедов,

мир над њим, жестоки непријатељ, Ебу Суфјан је признао истину: "Не, Мухаммед никада није изговорио лаж."

Ако Мухаммед, мир над њим, никада није слагао, ако није слагао да је Божији посланик, зашто би лагао у вези са пореклом Часнога Кур'ана!?

Све што смо до сада рекли, базира се на сведочењима Мухаммеда, мир над њим. Анализирајмо сада друге могућности, које су током векова наводили скептици.

Богатство као мотив

Неки тврде да је Мухаммед, мир над њим, лажно приписао Кур'ан Богу, а себе прозвао послаником, само да би стекао богатство. Слажем се да су кроз историју многи људи лажно тврдили да су посланици, свец и свештеници, само да би стекли богатство и да би живели луксузним животом.

Имовинско стање Мухаммеда, мир над њим, је било боље пре обзнањивања посланичке мисије него после. Кад је имао 25 година, оженио се Хатицом, Бог био задовољан њоме, која је била позната и богата пословна жена. У наредних 15 година, његово имовинско стање је било на високом нивоу. Међутим, након обзнањивања посланичке мисије, све се променило.

Аиша, Бог био задовољан њоме, преноси да би у Посланиковој, мир над њим, кући прошла и по два месеца а да се није наложила ватра за кување јела. Хранили би се само хурмама и водом. Само понекад би оброк обогатили крављим млеком које би им поклонили неко из Медине. (Ријадус-салихин, хадис број 492)

Овде се не ради о намерном и привременом жртвовању, већ о начину живота. Мухаммед, мир над њим, је могао да живи као краљ, да је само хтео. Неки су му приговарали због тога што је одабрао живети у сиромаштву, док други владари уживају сав могући луксуз. То га је узнемиравало, па му је Бог објавио да пренесе својим супругама:

О Веровеснице, реци женама својим: "Ако желите живот на овоме свету и његов сјај, онда се одлучите, даћу вам пристојну отпрему и лепо ћу вас отпустити.

А ако желите Бога, и Посланика Његовог, и Онај свет - па, Бог је, заиста, онима међу вама који чине добра дела припремио награду велику." (Кур'ан, поглавље Савезници, одломци 28-29)

Предања о томе су забележена у Бухаријевој и Муслимовој збирци хадиса.

Ебу Зерр, Бог био задовољан њиме, и Ебу Хурејре, Бог био задовољан њиме, преносе да Посланик, мир над њим, никада није одбијао поклоне, али је све што је имао трошио на сиромаше и убоге. (Ријадус-салихин, хадиси 465-466)

Упркос свим победама и огромним успесима, Посланик Мухаммед, мир над њим, је пред крај живота био у дугу, а штит му је био код једног Јевреја из Медине, као залог за дуг. (Ријадус-салихин, хадис 504)

Да је Мухаммед био аутор Кур'ана, али је зарад материјалних интереса ауторство приписао Богу, никада не би у том истом Кур'ану споменуо следеће:

А тешко онима који својим рукама пишу Књигу, а затим говоре: "Ево, ово је од Бога" - да би за то корист незнатну извукли. И тешко њима због онога што руке њихове пишу и тешко њима што на тај начин зарађују! (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 79.)

Овај одломак жестоко прети свима који су претходне Божије објаве мењали и дописивали шта год им је на ум пало, а затим су све то приписивали Богу, ради материјалних интереса. Да је Мухаммед, мир над њим, био аутор Кур'ана, био би кад-тад раскринкан и ухваћен да је (Боже сачувај) лагао и да је сам себе проклео, што је нелогично.

Жудња за положајем, моћи, славом и водством

Да ли је могуће да је Мухаммед, мир над њим, себе прогласио Божијим послаником само да би стекао положај, моћ, славу и вођство?

Опште прихваћена чињеница је да је Мухаммед, мир над њим, био један од најуспешнијих и највећих вођа у историји. Хришћански научник Мичел Х. Харт је написао књигу Стотину највећих, у којој је набројао стотину највећих и најутицајнијих људи у људској историји, од Адама, мир над њим, до данас. На врху његове листе, на првом месту, налази се Посланик Ислама, Мухаммед, мир над њим. Биографију о њему завршава речима: "Управо ме је ова измешана комбинација секуларног и верског утицаја навела да закључим да је Мухаммед био најутицајнији појединац у историји људскога рода."

Човек његових квалитета је могао да се прогласи вођом и могао је да прибави себи сву моћ и без проглашења послаником. Међутим, особине које сазнајемо из његовог животописа указују да он није био жељан ни власти ни моћи. Страст за положајем и моћи је чврсто повезана са добром храном, најмодернијом одећом, раскошним кућама, пространим вртovima и неоспорним ауторитетом. Упркос томе што је, као посланик, уживао највиши друштвени статус и што је, као државник, понео највећу одговорност, сам је музао своју стоку, крпио своју одећу, поправљао обућу и помагао супругама у кућним пословима. Његов живот је невероватан пример једноставности и скромности. Седео је на поду и сам ишао на пијацу, без пратње и телохранитеља. Прихватао је позив на ручак од сиромаша и био је захвалан на свему што му се принесе.

Пажљиво је слушао и обраћао се свакоме ко би му пришао. Часни Кур'ан се обраћа сумњичавима, говорећи о Мухаммеду, мир над њим:

Он чује оно што је добро, верује у Бога и има вере у вернике, и милост је онима између вас који верују. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 61)

Представник мушрика, Утбе ибн Ребиа, је једном приликом дошао Посланику, мир над њим, и понудио му је све привилегије: да буде краљ Курејшија, да буде најбогатији међу њима и да има жене које год пожели. Једини услов је био да остави позивање у Ислам и обожавање Једног Бога. Да су Мухаммеда, мир над њим, занимали статус, богатство, слава и власт, нипошто не би пропустио ову златну прилику. Међутим, он је одбио све њихове услове и то им образложио у првих 38 одломака поглавља Објашњење.

Касније му је дошла још једна делегација угледних људи, са сличним понудама. Поново је одбио да се одрекне мисије којом га је Узвишени задужио: **"Ова Објава није од мене. Не тражим од вас ни богатство ни положај. Бог ме је вама послао и објавио ми је Часни Кур'ан."**

Другом приликом, покушали су да га преваре преко његовог стрица Ебу Талиба. Нудили су му све овосветске повластице у замену за одрицање од посланичке мисије. Његов одговор је био: **"Стриче, да ми дају Сунце у десну а Месец у леву руку, не бих се одрекао ове мисије, све док не умрем ради ње или док Бог не одлучи како Он жели."**

Смрт Посланиковог вољеног сина Ибрахима се подударила са помрачењем Сунца. Људи су тај чудан догађај тумачили да су и Земља и небеса тужни због Ибрахимове смрти. Мухаммед, мир над њим, им је љутито одговорио: **"Сунце и Месец су два Божија знака и не помрачују се ни због чијег живота нити смрти!"** (Хадис бележи Ел-Бухари)

Да ли су ово особине саможивог човека жељног власти? Како објаснити овакво пожртвовање и скроман живот, чак и онда када је надвладао непријатеље? Што нам говори и чињеница да је у свим својим подвизима скромно и скрушено сваку заслугу приписивао Узвишеном Богу, а ниједну себи?

Ослобађање и уједињење Арапа

Постоји теорија да је Мухаммед, мир над њим, написао Кур'ан да би ослободио и ујединио Арапе. Ова теорија је, међутим, неодржива из неколико разлога.

У Кур'ану не постоји ниједан одломак који позива на уједињење било које нације. Исламски концепт уммета/нације је идеолошки против било какве манифестације националних тенденција. Кур'ан цело човечанство позива ка уједињењу на принципима истине.

О људи, Ми вас од једног човека и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се упознали. Најугледнији код Бога је онај који га се највише боји, Бог, уистину, све зна и није Му скривено ништа. (Кур'ан, поглавље Собе, одломак 13)

У Исламу се јединство не остварује на принципима друштвених слојева, полова, богатства, националности, политичког опредељења или крвних веза, већ је успостављено искључиво на богобојазности и моралу.

Овај исламски принцип је у пракси понекад значао раздвајање и несугласице између оца и сина, мужа и супруге и између два брата.

Реци: "Ако су вам очеви ваши, и синови ваши, и браћа ваша, и жене ваше, и род ваш, и имања ваша која сте стекли, и трговачка роба за коју страхујете да неће да се прода, и куће ваше у којима се пријатно осећате - милији од Бога и Његова Посалника и од борбе на Његовом путу, онда причекајте док Бог Своју одлуку не донесе. А Бог грешницима неће указати на Прави пут." (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 24)

Јединство које је завладало Арабијом након тријумфа Ислама у њој је било идеолошке природе и примењиво је у сваком времену и на сваком месту. Такво јединство је снажно промовисано кур'анским учењем.

Сви се чврсто Божијег ужета држите и никако се не разједињујте! (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 103 .)

Да је Мухаммеду, мир над њим, јединство Арапа била главна преокупација, радо би прихватио понуду да буде краљ свих Арапа и на тај начин да их уједини.

У Кур'ану постоји велики број одломака који противрече идеји да је Мухаммед, мир над њим, градио арапски национализам. У поглављу Имранова породица стоји:

И када анђели рекоше: "О Марија, тебе је Бог одабрао и чистом створио, и бољом од свих жена на свету учинио..." (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 42.)

Зашто би један Арап, Мухаммед, мир над њим, тврдио да је једна Јеврејка, Марија, мајка Исуса, мир над њим, жена свих времена? Зашто је жени из Арапима непријатељског народа указао такву част каква јој није указана ни у хришћанској Библији!? Не само то, већ је по Марији названо цело једно поглавље у Кур'ану. У целој Библији не постоје ни књига ни поглавље названо по Исусовој мајци, Марији. Ако је Мухаммед, мир над њим, био арапски националиста, зашто би Арапе провоцирао тврдњом да је једна Јеврејка боља од свих арапских жена и свих жена на свету? Да је заговарао супериорност арапске нације, одабрао би било коју арапску жену и прогласио је најбољом - можда своју мајку, супругу или ћерку. Зашто је он тако говорио - одговор је дат у следећем одломку:

То су непознате вести које ти објављујемо. (Кур'ан, поглавље Имранова породица, одломак 44.)

Посланик, мир над њим, није имао избора да ли ће да хвали Јеврејку или не, пошто је све што је говорио била Објава од Узвишеног Бога.

Теорија о арапском јединству је неодржива и због специфичне врсте одломака који се обраћају Јеврејима, попут овог:

О синови Израелови, сетите се благодати Моје коју сам вам подарио и тога што сам вас над осталим људима био уздигао. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 47)

Морална реформа

Неки могу, чак, моралну реформу навести као могући мотив Мухаммеду, мир над њим, да напише Кур'ан.

Морална реформа је частан циљ, који се не може постићи нечасним средствима, као што су лаж и превара. Сасвим је нелогично да неко помоћу преваре тежи да оствари морално друштво, када и сам Кур'ан најтеже осуђује лаж на Бога.

Циљ Посланикове, мир над њим, мисије и поруке Часнога Кур'ана је, заиста, била морална реформа, али не само код Арапа, већ у целом човечанству. Да је Посланик, мир над њим, био стварни аутор Кур'ана, не би написао све оне одломке које смо споменули. Напротив, написао би нешто слично Павлу, аутору неколико књига Новог Завета: "Ако моја лаж велича истину Господњу, онда ја нисам грешан." (Римљанима, 3:7) Овим

библијским стихом се имплицира да је Богу понекад потребна чак и лаж, да би се доказала Његова величина. Што се Ислама тиче, Бог је највећи и не треба Му лаж као потпора. У Исламу циљ не оправдава средство. Ако желите да постигнете правду, морате бити потпуно праведни. Уколико желите да постигнете истину, морате да се служите само истином. Стога, средства морају да се ускладе са жељеним резултатом.

Многи људи узимају у обзир само коначни резултат, а занемарују све методе, средства и путеве којима се стигло до резултата и циља. Неки заступају истину лажним аргументима. Пример тога је када вас питају колико је $2+2$, а ви кажете: 4. Када вас питају зашто мислите да је $2+2=4$, ви одговарате: "Па, тако каже мој професор." Рекли сте истину, али сте свој истинити став одбранили погрешним аргументом. Да је тај професор рекао да су $2+2=5$, нашли бисте се на страни неистине.

Ако истину доказујете погрешним аргументима, неко други ће отићи корак даље, па ће неистину користити као оправдање за своју заблуду. Рећи ће: "Мој учитељ каже да само лопови могу да живе луксузно. Зато, мени је оправдано да будем лопов."

Часни Кур'ан каже:

Ко је неправеднији од онога који лажи о Богу износи или који говори: "Објављује ми се" - а ништа му се не објављује, или који каже: "И ја ћу рећи исто онако као што Бог објављује. А да ти је видети невернике у смртним мукама, када анђели буду испружили руке своје према њима: "Спасите се ако можете! Од сада ћете неиздржљивом казном бити кажњени зато што сте на Бога оно што није истина износили и што сте се према доказима Његовим охоло понашали."" (Кур'ан, поглавље Ел-Ен'ам, одломак 93.)

Овај кур'ански одломак обећава најсрамнију казну оваквим лажовима. Зашто би Мухаммед, мир над њим, под претпоставком да је аутор Кур'ана, призивао на себе проклетство и ризиковао да буде смештен у понижену групу људи? Да је он био аутор Кур'ана, засигурно би знао да ће кад-тад бити откривена његова фабрикација. Слично упозорење је дато у следећем кур'анском одломку:

А да је он о Нама које какве речи износио, Ми бисмо га за десну руку ухватили, а онда му жилу куцавицу пресекали, и нико га између вас не би могао од тога одбранили. (Кур'ан, поглавље Час неизбежни, одломци 44-47)

Мухаммед, мир над њим, није одједном изрецитовао цели Кур'ан, већ током 23 године. У том периоду, људи су могли да му поставе било које питање. Часни Кур'ан каже:

О верници, не запиткујте о ономе што ће вам причинити непријатности ако вам се објасни; а ако будете питали за то док се Кур'ан објављује, објасниће вам се, оно раније Бог вам је већ опростио. - А Бог прашта и благ је. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 101)

Људи су искористили ову прилику да постављају најразличитија питања, попут коцке, алкохола, милостиње, Месечевим менама, ратном плену, па чак и о неким историјским личностима, као што је био Зулкарнејн. Због тога, у Кур'ану се често понавља формулација: "Питају те о томе и томе. Реци: ..." Ни у ком случају Мухаммед, мир над њим, није могао унапред да зна која ће питања да му буду постављена, па макар се и сама

питања тичала зацртане реформистичке мисије. Замислите како би било премијеру државе када би заказао конференцију за новинаре у вези са одређеним индустријским постројењима и позвао их да му поставе које год желе питање, а они му постављају неугодна питања у вези политичке ситуације, криминала и корупције.

У Часном Кур'ану постоји довољно доказа против теорије о моралној реформи, јер је и сам Посланик, мир над њим, неколико пута био укорен у Кур'ану. Једном приликом је Посланик, мир над њим, разговарао са угледним Курејшијама, трудећи се да им докаже истину Ислама. У жеку његове приче, пришао је слепи старац по имену Ибн Умми Мектум, Бог био задовољан њиме, и прекинуо Посланика, мир над њим, упитавши га нешто о Исламу. Мухаммед, мир над њим, се намрштио због тога и љутито се окренуо, иако није изговорио ниједну реч погрде, Послаников потез непажње је остао забележен за сва времена, јер му је Узвишени Бог објавио следеће одломке:

Он (Посланик) се намрштио и окренуо зато што је слепац њему пришао! А шта ти знаш - можда он жели да се очисти, или поучи па да му поука буде од користи. Онога који је богат, ти њега саветујеш, а ти ниси крив ако он неће да верује; а онога који ти журећи прилази и страх осећа, ти се на њега не осврћеш, Не чини тако! Они су поука - па ко хоће, поучиће се... (Кур'ан, поглавље Намрштио се, одломак 1-12)

Сваком може да се деси овакав пропуст, да на тренутак занемари сиромашне, угрожене и слепе - али се не сме десити Посланику милости, чије срце је увек било привржено сиротињи! Без трунке оклевања, ове објављене одломке је проучио пред својим друговима, који су их научили напамет, записали и сачували за сва времена.

Постоји још неколико одломака који прекорављају Посланика, мир над њим, због неких његових потеза. У вези његове заклетве да неће више да узима мед, објављен му је следећи одломак:

О Веровесниче, зашто себи ускраћујеш оно што ти је Бог дозволио - у настојању да жене своје задовољшиш? А Бог прашта и самилостан је. (Кур'ан, поглавље Забрана, одломак 1.)

У вези његове жеље да се освети за Хамзину (Послаников стриц), мир над њим, смрт, објављен је следећи одломак:

Ако хоћете да на неправду узвратите, онда учините то само у оноликој мери колико вам је учињено; а ако отрпите, то је, заиста, боље за стрпљиве. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 126.)

Кад се појавило питање ратних заробљеника, објављен је следећи одломак:

Ниједном веровеснику није допуштено да држи сужње док не извојује победу на Земљи; ви желите пролазна добра овога света, а Бог жели Онај свет. Бог је силан и мудар. (Кур'ан, поглавље Плен, одломак 67.)

Кад је Посланик, мир над њим, чинио молбу за једног лицемера, Узвишени Бог му је објавио:

И ниједном од њих, кад умре, немој молитву обављати, нити сахрани његовој присуствовати, јер они у Бога и Његовог Посланика не верују и као неверници они умиру. (Кур'ан, поглавље Покајање, одломак 84.)

Теорија о епилептичности

Неки противници Ислама се слажу да је Мухаммед, мир над њим, био искрен и истинољубив, али тврде да је боловао од епилепсије (падавице), и да је у епилептичним нападима изговарао стихове које је касније претворио у Кур'ан. Неки оријенталисти су покушали изједначити начине силаска Објаве Посланику, мир над њим, са симптомима епилепсије. У стварности, ово двоје се никако не може изједначити, јер чињенице о силаску Објаве говоре сасвим супротно. Божији Посланик, мир над њим, је понекада добијао Објаву у облику звука звона. Дешавало се да му зној потече са чела док му долази Објава, иако је вани било хладно. Понекад је изгледао исцрпљен и веома уморан. Ови описи се никако не подударују са симптомима епилепсије, која је позната као нагли поремећај менталне или физичке функционалности, или обоје. Напад епилепсије подразумева делимичан или потпун губитак свести, конвулзије и друге комплексне реакције организма. 70% пацијената свој први напад епилепсије добију пре напуњене 20. године, а неки типови епилепсије нестају током година.

Епилепсија није болест, већ синдром, па не постоји јединствен узрок за све типове епилепсије. Овај синдром настаје дисфункцијом нервних ћелија, које у организам неконтролисано шаљу електричне сигнале, што се завршава губљењем свести или конвулзијама. Иако се узрок тешко открива, јер их је велики број, за 50% епилептичних напада се могу дефинисати примарни и споредни узроци. Неки од тих узрока су: повреда током рођења или касније, церебрална парализа, инфекције попут менингитиса, паразитска инфекција, тумор на мозгу, шок итд. Напад се може десити као последица снажних емоционалних стања.

Посланик Мухаммед, мир над њим, није имао ниједан од ових проблема. Свима је био познат као човек са савршеним телесним и душевним здрављем, иако је живео у стресним временима, показао је невероватну смиреност и прибраност. Часни Кур'ан је тако невероватна, велика и ненадмашна књига, да је један муслимански психијатар рекао: "Ако је ово дело једног епилептичара, баш бих волео да видим још таквих епилептичара."

Теорија умишљености

Они који заступају ову теорију сматрају да је Мухаммед, мир над њим, написао Кур'ан на основу свог знања, искуства, маште и под утицајем окружења, а да ни сам није био свестан тога. Неки неверници иду тако далеко да га проглашавају лудим (не дао Бог).

Ова теорија је лако оборива. Посланик, мир над њим, је доследно преносио исто учење током 23 године своје мисије. Нико ко је умишљен, ко живи у илузијама и ко је луд, не може бити доследан тако дуго у овако компликованој мисији.

Осим тога, нико не може себе убеђивати 23 године да добија Објаву од Бога, а у ствари је лично аутор своје књиге.

Кур'ан је пун информација које није могао да измисли ниједан људски ум, без обзира да ли је био генијалан или луд. Меккански многобошци су се консултовали са хришћанима и јеврејима, а након тога поставили неколико тест-питања Мухаммеду, мир над њим:

Ко су били спавачи у пећини?

Која је прича о Хидру?

Шта знаш о Зулкарнејну/Александар?

Одговори на њихова питања су објављени у поглављу Пећина. Пошто су се питања тичала историје јевреја и хришћана и била су потпуно непозната у том арапском делу полуострва, постављена су као тест Божијем Посланику, мир над њим, о његовом познавању скривених ствари. Посланик, мир над њим, им је рекао: "Сутра ћу да вам дам одговор. Међутим, наредног дана одговора није било. Рекао им је да дођу следећег дана. Међутим, Објаве и даље није било. То одлагање је трајало петнаест дана. Људи су почели да збијају шале на Мухаммедов, мир над њим, рачун и Објаву коју добија од Бога. Након петнаест дана, Узвишени Бог је преко анђела Гаврила послао одговоре на постављена питања. Објашњење за дуго чекање на Објаву је дато у следећим одломцима:

И никако за било шта не реци: "Урадићу то сигурно сутра!" - не додавши: "Ако Бог да!" А када заборавиш, сети се Господара свога и реци: "Господар мој ће ме упутити на оно што је боље и корисније од овога." (Кур'ан, поглавље Пећина, одломци 23-24)

Иако му је одлагање Објаве тешко падало, оно је, у ствари, помогло Посланику, мир над њим. Курејшије су мислили: "Ако је Мухаммед измислио све до сада из Кур'ана, неће му бити тешко да брзо измисли одговоре и на ова питања." Касније, кад су му одговори дошли путем Објаве, непријатељи су ућуткани.

Осим што су неверницима пружени одговори на постављена питања, Часни Кур'ан доноси нове информације, које ниједан људски ум није могао да измислити ни свесно ни подсвесно. Историјске чињенице о Зулкарнејну и граду Ихраму су пре тога биле потпуно непознате Посланику, мир над њим, и његовим савременицима. Кур'ан износи велики број предсказања будућих догађаја, који су се касније обистинили. Научне чињенице, које су откривене и доказане много векова након објаве Кур'ана, у време Мухаммеда, мир над њим, су биле потпуно непознате.

Теорија о преписивању из Библије

Неки критичари тврде да је Мухаммед, мир над њим, иако није измислио и написао Кур'ан, добијао све потребне информације из људских извора и да је преписивао и адаптирао свете књиге других религија. У наставку наводимо неколико заблуда у вези са тим.

Мухаммед је учио Кур'ан од римског ковача

Ова заблуда се појавила још у време Мухаммеда, мир над њим. Неки многобошци су га оптужили да одлази у предграђе Мекке једном Римљанину, који је био хришћанин, и од њега учио како да пише Кур'ан. Часни Кур'ан је јасно одговорио на ову заблуду:

Ми добро знамо да они говоре: "Поучава га један човек!" Језик онога због кога они криво говоре је језик туђина, а овај Кур'ан је на јасном арапском језику. (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 103)

Како може особа која говори страним језиком и једва да мало познаје арапски бити извор Кур'ана, који је написан на чистом и елоквентном арапском језику!? Сматрати да је овај римски ковач подучавао Посланика, мир над њим, је донекле слично веровању да је кинески досељеник у Енглеску, који је једва познавао енглески језик, диктирао Шекспиру шта да пише.

"Мухаммед је учио Кур'ан код Вереке, Хатициног рођака"

Мухаммед, мир над њим, се веома ретко сусретао са јеврејским и хришћанским учењацима.

Најистакнутији хришћански учењак са којим је имао контакт био је слепи старац по имену Верека ибн Неуфел, рођак Посланикове, мир над њим, супруге Хатице, иако је био Арап, Верека је прихватио хришћанство и био веома добар познавалац Новог завета. Посланик, мир над њим, имао је само два сусрета са њим. Први пут га је видео пре посланичке мисије, док је Верека обављао молитву код Кабе. Том приликом је Посланика, мир над њим, пољубио у чело¹, у знак пажње. Други пут га је видео након што му је дошла прва објава. Верека је умро три године касније, а Мухаммедова, мир над њим, мисија је трајала још двадесет година.

"Мухаммед је често разговарао са јеврејима и хришћанима"

Истина је да је Посланик, мир над њим, имао разговоре и религијске дискусије са јеврејима и хришћанима. Међутим, све то се догађало након његовог доласка у Медину, 13 године од почетка објављивања Кур'ана. Подвала да су управо и они били извор његове инспирације за Кур'ан је апсурдна, јер се дешавало сасвим супротно: он је њих упознавао са девијацијама у њиховом веровању и позивао их да прихвате чисти монотеизам који само Ислам пружа. Многи од њих су прихватили Ислам.

"Мухаммед је учио Кур'ан од јевреја и хришћана које је упознао ван граница Арабије"

Сви историјски подаци показују да је Божији Посланик, мир над њим, пре посланичке мисије само три пута изашао из Мекке:

- путовао је са мајком у Медину кад је имао шест година;

¹ Пољубац у чело је обичај који је и данас распотраћен међу Арапима, где млађа особа љуби старију особу у чело, а све то као знак поштовања. (оп. рев.)

- правео је друштво стрицу Ебу Талибу на његовом трговачком путу у Сирију кад је имао између 9 и 12 година;
- предводио је Хатицину трговачку каравану до Сирије кад је имао 25 година.

Ван сваке памети је сматрати да је Кур'ан резултат његових насумичних сусрета са јеврејима и хришћанима које је упознао током ова три путовања.

Логички докази да Посланик, мир над њим, није учио Кур'ан од Јевреја и хришћана

Послаников свакодневни живот је био отворена књига коју су сви могли да читају, у толикој мери да су објављени одломци који су верницима наредили да Посланику обезбеде мало приватности. Да је, којим случајем, имао сусрете са људима који би га подучавали шта да говори у име Објаве, то не би могло да остане скривено од другова.

Најугледнији Курејшије који су га у стопу следили, били су паметни и оштроумни људи. Да су приметили било шта сумњиво, не би га следили. Ипак, прихватили су Ислам током целе Мухаммедове, мир над њим, посланичке мисије.

Посланикови непријатељи су пажљиво посматрали сваки његов потез и сусрет, чезнући за доказом којим би га оптужили да је лажов. Међутим, свих година посланичке мисије нису могли да нађу ниједан доказ да се Посланик, мир над њим, тајно састајао са јеврејима и хришћанима.

Незамисливо је да неко буде аутор Кур'ана, а да се помири са чињеницом да за кур'ански текст не добије никакво признање.

Дакле, историјски и логички је немогуће доказати да је Кур'ан дело било којег човека.

Посланик, мир над њим, није знао да чита и пише

Теорија да је Мухаммед, мир над њим, преписивао Кур'ан из других извора може се оповргнути само једном историјском ситницом: он није знао да чита ни да пише. Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Ти пре ње ниједну књигу ниси читао, а ниси је ни десном руком својом писао; иначе, посумњали би они што лажи говоре. (Кур'ан, поглавље Паук, одломак 48.)

Узвишени Бог је знао да ће неверници сумњати у веродостојност Часнога Кур'ана и приписивати ауторство Мухаммеду, мир над њим. Из Своје савршене мудрости, за последњег посланика је одабрао Мухаммеда, мир над њим, особу која је била уммиј тј. онај који није знао да чита ни да пише. Тако је од неверника и циника одузет сваки аргумент да је он користио свете књиге јевреја и хришћана, а затим те информације написао савршеним стилем на чистом арапском језику. Узвишени Бог потврђује:

Онима који ће следити Посланика, веровесника, који неће знати читати ни писати, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу, записаног налазе. (Кур'ан, поглавље Бедеми, одломак 157.)

Чак и Библија спомиње пророчанство о веровеснику који не зна да чита ни да писати:

А дадне ли се Књига некому што не зна ни читати ни писати... (Исаија, 29:12)

Часни Кур'ан на чак четири места наглашава да Веровесник, мир над њим, није био вешт писму.

Тада није постојала Библија на арапском

У време Посланика, мир над њим, није било арапске верзије Библије. Најранија верзија Старог завета приписује се свештенику Саадиасу Гаону, 900. године нове ере, више од 250 година након смрти Мухаммеда, мир над њим. Најстарију верзију Новог завета на арапском језику је написао Ерпиениус 1616. године, хиљаду година након смрти нашег Веровесника, мир над њим.

Сличности између Кур'ана и Библије

То што постоје сличности између Кур'ана и Библије не значи да је једно преписивано од другог. У ствари, то доказује другу чињеницу: обе књиге имају заједничко порекло, јер и Библија садржи текстове који су некада били део Божије Објаве, иако су све објаве пре Кур'ана претрпеле оштећења због људских интервенција, делови текста су остали сачувани, и отуда сличност са Кур'аном.

Истина је да постоје слични текстови у Кур'ану и Библији, али то не може бити доказ да је Мухаммед, мир над њим, преписивао од јевреја и хришћана. Ако је то доказ, онда ни Исус, мир над њим, није био прави посланик, пошто се Нови завет у многим текстовима поклапа са Старим заветом.

Када неко нешто препише, он нипошто неће рећи да је преписао, а још мање - од кога. Мухаммед, мир над њим, је у Кур'ану који му је објављен изразио признање свим претходним посланицима и објавама које су им долазиле.

Муслимани верују у четири Божије књиге

Позната су нам имена четири Божије књиге: Теврат/Тора, Зебур/Псалме, Инцил/Јеванђеље и Кур'ан. Теврат/Тора је књига која је објављена Мојсију, мир над њим. Зебур је објављен Давиду, мир над њим, Инцил/Јеванђеље Исусу, мир над њим, и Кур'ан је последња и коначна Божија објава, са којом је дошао последњи веровесник, Мухаммед, мир над њим.

Саставни део Ислама је веровање у све Божије посланике и Објаве. Данашња Библија садржи пет књига Старог завета, које се приписују Мојсију, мир над њим. Псалме,

који се приписују Давиду, мир над њим, и четири јеванђеља Новог завета. Међутим, ништа од тога није Тора објављена Мојсију, мир над њим. Зебур објављен Давиду, мир над њим, нити је било које Јеванђеље онај Инцил који је објављен Исусу, мир над њим. Можда ови библијски текстови садрже део Божијих речи, али оне нипошто нису аутентична Објава која је дошла Божијим посланицима.

Часни Кур'ан све Божије посланике сврстава у једно братство. Сви су имали исту посланичку мисију и потпуно исту срж Објаве. Због тога, темељна учења свих великих религија нису контрадикторна, чак иако су њихови следбеници током векова значајно изменили већи део светих књига, зато што им је извор исти: Објава од Узвишеног Бога. Кур'ан наглашава да Божији посланици нису одговорни за промене које су настале у тим књигама, већ њихови следбеници, који су делове Објаве заборавили а неке делове намерно изменили или избрисали. Кур'ан се, стога, не може сматрати књигом која се супроставља књигама објављеним Мојсију, Давиду и Исусу, мир над њима, већ као књига која их обједињује, усавршава и чисти од људских интерпретација. Једно од имена Часнога Кур'ана је Фуркан - Растављач истине од неистине. Објављен је да направи јасну разлику између Божанског и људског у светим књигама других религија.

Научно упоређивање Кур'ана и Библије

Стварање космоса за шест дана

Према првом поглављу Постанка, прве библијске књиге, универзум је створен за шест дана који трају по 24 сата. Према Часном Кур'ану, универзум је, такође, створен за шест дана. Међутим, реч која се користи за дан је јеум. У арапском језику, реч јеум има два значења. Једно значење је обични дан који траје 24 сата. Друго значење је епоха, веома дуг период. Кур'ан говори о стварању универзума за шест веома дугих периода, што савремена наука не одбацује. Према научним сазнањима, стварање космоса је трајало неколико милијарди година, што је директно супростављено библијском концепту о стварању за шест обичних дана. Ако је Мухаммед, мир над њим, преписивао из Библије, зашто није преписао ову катастрофалну грешку?

Прво је настао дан а затим Сунце

Постанак, 1:3-5, каже да су дан и ноћ настали првог дана стварања. Кретање светлости, која узрокује феномен дана и ноћи, је комплексна појава настала на основу реакција у звездама, које су, према Постанку, 1:14-19, настале тек четвртог дана. Потпуно је нелогично да дан и ноћ, који су последица емитовања светла са Сунца, настану првог дана, а да сам извор светлости настане четвртог дана. Јутро и ноћ су феномени који су могући само ако пре њих постоји извор светлости, Сунце, око којег се Земља окреће.

Ако је Мухаммед, мир над њим, копирао текстове из Библије, како је знао да треба да изостави ову ненаучну апсурдност!?

Стварање Земље, Сунца и Месеца

Земља и Месец су део Сунчевог система и од њега су настали. Међутим, према Библији то није тако. У Постанку, 1 -9-13, каже се да је Земља створена трећег дана, а у стиховима 14-19, се тврди да су тек четвртог дана створени Сунце и Месец. То је контрадикторно општепознатим научним чињеницама о пореклу и настанку Сунчевог система.

Вегетација створена трећег, а Сунце четвртог дана

Постанак у првом поглављу каже да је сав биљни свет - траве, цвеће и дрвеће - настао трећег дана, а Сунце тек четвртог. Како је могуће да су се биљке појавиле пре појаве Сунца!?

Ако је Мухаммед, мир над њим, лично написао Кур'ан и ако је копирао Библију, како је могао да зна да ову апсурдност треба да избаци и да је не преписује? Погледајте Кур'ан - у њему не постоји ниједна контрадикција!

И Сунце и Месец су извори светлости?

Тако Библија каже. У Постанку, 1:16, стоји:

И начини Бог два велика светлила - веће да влада даном, мање да влада ноћу.

Данас нам наука каже да Месец не поседује своју светлост, већ се од њега одбија Сунчева светлост. Часни Кур'ан то потврђује, па га назива Рефлексијом. Тврдити да је Мухаммед, мир над њим, током преписивања из Библије исправио ове ненаучне тврдње је ван сваке памети.

Адам, мир над њим, први човек на Земљи, је живео пре 5.800 година?

Ако саберете бројке у Библији, доћи ћете до таквог закључка. Уверите се и сами:

1948 година је, према Библији, прошло од Адама до Аврама;

око 1800 година је прошло од Аврама до Исуса;

од Исуса до данас је прошло је нешто више од 2000 година.

Кад ове године саберете, добијате око 5.800 година од првог човека до данас. Интересантно је да је и јеврејски календар стар око 5.800 година.

Огроман број археолошких и антрополошких доказа потврђују да су људи живели пре више десетина хиљада година и да нису настали тек пре 5.800 година, као што тврди Библија.

Часни Кур'ан ни у овом случају не противречи научним чињеницама, пошто говорећи о Адаму, мир над њим, не спомиње пре колико година се појавио први човек на Земљи.

Ноје, мир над њим, и Потоп

Говорећи о Потопу, Библија у књизи Постанак, у поглављима 6-8, наглашава да је великом поплавом уништено све живо на Земљи, а да су преживели само посланик Ноје, мир над њим, и његови сапутници на барци. У том опису се, чак, сугерише да се Потоп десио 1656. година након Адама, тј. 292. године пре рођења Аврама, мир над њим, када је Ноје имао 600. година. То значи да се, према Библији, Потоп десио у 22. или 21. веку пре нове ере.

Све у овој причи је контрадикторно научним чињеницама. Према археолошким доказима, у 21. веку пре нове ере је живела 11. египатска династија и 3. вавилонска. Ништа у налазима из тог периода не указује да се десила било каква природна непогода и да је прогрес тих цивилизација био угрожен. Према Библији, тада је цели свет уништен Потопом.

С друге стране, кур'анско казивање о Потопу се уопште не сукобљава са научним чињеницама. Прво, говорећи о Нои, мир над њим, и Потопу, Кур'ан не спомиње датум догађаја. Друго, Кур'ан не говори о Потопу као глобалном феномену, већ експлицитно наглашава да се он десио као казна само Ноином народу.

Зато, нелогично је тврдити да је Мухаммед, мир над њим, причу о Нои, мир над њим, позајмио из Библије, а да је током преписивања исправио све историјске грешке у библијском казивању и навео научно тачну причу.

Мојсије, мир над њим, и Фараон

Кур'анска и библијска казивања о Мојсију, мир над њим, и Фараону су веома слична. Мојсије, мир над њим, је са својим народом прешао преко Црвеног мора, које се отворило да би Израелћани могли безбедно да пређу. Док је ишао у потеру за њима, Фараон и његова војска су се утопили, јер се море над њима затворило. У томе се слажу и Кур'ан и Библија. Међутим, Часни Кур'ан износи још једну занимљиву информацију о Фараону, која није споменута у Библији:

Данас ћемо избавити само тело твоје да би био поучан пример онима после тебе - али многи људи су равнодушни према Нашим поукама. (Кур'ан, поглавље Јона, одломак 92.)

Др. Маурис Букејл је након опсежног истраживања утврдио да је Рамсес II, фараон који се у Библији спомиње, заправо умро још раније, током Мусаовог боравка у Медјену. Рамсесов син Мернептах га је наследио и постао Фараон. Мернептах је, у ствари, Фараон који се утопио док је прогањао Мојсија, мир над њим, и његов народ. Године 1898. је у Долини краљева пронађено његово мумифицирано тело. Др. Букејл је 1975. године добио дозволу да детаљно испита његово тело. Анализе су показале да је Мернептах умро насилном смрћу, проузрокованом утапањем. Кур'анско предсказање да ће Фараоново тело остати сачувано да би наредне генерације узеле поуку се обистинило, јер се његово тело и даље чува у музеју у Каиру.

Док се бавио овим истраживањем, др. Букејл је био хришћанин. Касније је написао књигу Библија, Кур'ан и наука, у којој је признао да аутор Кур'ана не може бити човек, већ једино Свезнајући Створитељ. Након свега је прихватио Ислам.

Све наведено је довољан доказ да Кур'ан није копија Библије. Напротив, Кур'ан је Фуркан - Растављач истине од неистине и од људских подвала. Кур'ан је једини критеријум на основу којег се може утврдити шта је у Библији остало од Божије објаве а шта су људске интерпретације.

А теби (Мухаммеде) објављујемо Књигу, саму истину, да потврди књиге пре ње објављене и да над њима бди. И ти им суди према ономе што Бог објављује и не поводи се за прохтевима њиховим, и не одступај од Истине која ти долази. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 48.)

Кур'ан није књига која казује приче

За разлику од других религијских књига, Часни Кур'ан има јединствен стил нарације, који није налик ниједном људском. Све књиге, изузев Кур'ана, следе потпуно исти шаблон по којем се пишу приче и описују догађаји. Приче које пишу људи почињу сличним стилем: "Некада давно...", "Једном у далекој земљи...", "Била два човека..." и слично.

Ево како изгледају прве реченице библијских књига:

У почетку (некада давно) створи Бог небо и Земљу... (Постанак, 1:1)

У почетку (некада давно) беаше Реч, и Реч, беше у Бога, и Бог беше Реч. (Иван, 1:1)

Овако гласи родословље (порекло, почетак) Исуса Христа сина Давидова, сина Аврамова... (Матеј, 1:1)

У Раматаим Софиму (некада давно) живео један човек из горе Ефраимове по имену Елкана... (Прва Самуелова, 1:1)

(Некада давно) Краљ Давид је био остарао и постао времешан. Премда су га покривали, није се могао угрејати. (Прва краљевима, 1:1)

Било је у дане Ахасвера (некада давно), онога Ахасвера, који је владао од Индије до Етиопије над сто двадесет и седам покрајина... (Естера, 1:1)

Све приче у религијским књигама имају почетак и крај, тј. људски стил нарације кроз цели текст. Те приче садрже историјске податке, хронолошки поредане. Тако људи говоре и пишу.

Кур'ан је, међутим, јединствена књига. Прво шта је од Кур'ана објављено биле су речи:

Читај, у име Господара твога, који ствара, ствара човека од угрушка! Читај, племенит је Господар твој, Који поучава перу, Који човека поучава ономе што не зна. (Кур'ан, поглавље Угрушак, одломци 1-5.)

Поглавље Угрушак је 96. по реду у Кур'ану. Објављивање Кур'ана није започето причом "из почетка". Исто се може рећи и за прво кур'анско поглавље, Приступ:

У име Бога, Милостивог, Самилосног!

1. **Хвала Богу, Господару свих светова,**
2. **Милостивом, Самилосном,**
3. **Владару Дана судњег.**
4. **Теби се клањамо и од Тебе помоћ тражимо!**
5. **Упути нас на Прави пут,**
6. **на Пут оних којима си милост Своју даровао,**
7. **а не оних који су против себе срџбу изазвали, нити оних који су залутали!** (Кур'ан, поглавље Приступ, одломци 1-7)

Друго поглавље почиње овако:

1. **Елиф Лам Мим.**
2. **Ова Књига, у коју нема никакве сумње, упутство је свима онима који се буду Бога бојали;**
3. **онима који у невидљиви свет буду веровали и молитву обављали и удељивали део од онога што им Ми будемо давали;**
4. **и онима који буду веровали у оно што се објављује теби и у оно што је објављено пре тебе, и онима који у Онај свет буду чврсто веровали.**
5. **Њима ће Господар њихов на Прави пут указати и они ће оно што желе остварити.**
6. **Онима који неће да верују заиста је свеједно - опомињао их ти или не опомињао - они неће веровати.**
7. **Бог је запечатио срца њихова и уши њихове, а пред очима њиховим је копрена; њих чека патња голема.** (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 1-7)

Не постоји ниједна друга религијска књига на целом свету која је писана оваквим, Божанским стилем. Чак су и претходне Божије објаве временом загубљене или искривљене. Кур'ан је потпуно очувана Божија књига, коју је анђеоло Гаврило објавом

преносио Мухаммеду, мир над њим. Он је, затим, све што му је објављено преносио својим асхабима (друговима-следбеницима), који су Кур'ан записивали, учили напамет и проверавали научно пред Божијим Послаником, мир над њим. Ниједно од 114 кур'анских поглавља није претрпело ни најмању измену већ више од 14 векова.

Кур'ан је последња Божија објава. Бави се свим питањима битнима за људе у сваком времену и простору. У њему су објашњени принципи мудрости, веровања тј. доктрине, обожавања и закона. Подучава нас праведности и здравом економском систему. Међутим, његово главно обележје је регулисање односа на релацији Створитељ - створења.

Сврха Кур'ана није да прича приче и бескрајне историјске податке са чудним именима. Он читатеља наводи на размишљање. У њему се обједињују вера, морал, правни прописи, савети, мудрости, наредбе, забране и јасни докази Истине. Он доноси радосне вести онима који прихватају истину и упозорава немарне и грешнике. Приче о давно несталим цивилизацијама имају за циљ опоменути нас и подстакнути нас на размишљање о Божијим знаковима, који су видљиви на свакоме месту.

Мухаммед, мир над њим, не може бити истовремено и лажов и лудак

Специфична група "истраживача" каже: "Можемо са сигурношћу рећи да је Мухаммед имао ментални поремећај." Убеђени су да је он на неки начин био заведен. На крају своје приче и аргументације кажу: "Због свега тога, сматрамо да је тај човек био и лажов." (Не дао Бог!) Причу започињу тврдњом да је био луд, а завршавају ставом да је био лажов. Сами себе хватају у лажи, јер никако да разумеју да особа не може бити и лудак и лажов истовремено. Ако је неко луд, он све говори из убеђења и не користи лажи. Уколико је неко лажов, он планира коју ће лаж изговорити, а цела његова прича има одређену сврху. Ниједан од њихових аргумената није одржив.

Мухаммед, мир над њим, не може бити истовремено и обмањивач и фалсификатор

Друга група људи је слична претходној. Говоре да је Посланик, мир над њим, био обмањивач, јер кад год би му неко поставио питање говорио би да му је анђеоло Гаврило донео одговор. Иста група људи у другим наступима говори да је Мухаммед, мир над њим, био фалсификатор, јер је на постављена питања одговарао тако што би сакупио најбоље одговоре из других религијских књига. Попут претходне групе, и ова сама себе обмањује јер заборављају да особа не може бити истовремено и обмањивач и фалсификатор.

Особа која је обманута и друге обмањује је убеђена да му анђеоло доставља објаву и на свако питање одмах одговара, не размишљајући о томе да ли је одговор тачан или погрешан. Фалсификатор, са друге стране, тражи најбољи могући одговор на постављено питање истражујући друге књиге, само да би доказао да је достојан поверења. Сви који заступају обе тезе не схватају да се, у ствари, крећу у зачараном кругу својих лажи.

Часни Кур'ан одговара на све ове заблуде и подвале тадашњих и садашњих многобожаца.

Па зашто они не размисле да њима послати посланик није луд; он само отворено опомиње. (Кур'ан, поглавље Бедеми, одломак 184)

Ти (Мухаммеде) ниси, милошћу Господара свога, луд. (Кур'ан, поглавље Ел-Калем, одломак 2)

А ваш друг (Мухаммед) није луд. (Кур'ан, поглавље Престанак сјаја, 22)

Митоманија

Једна група људи сматра да је Мухаммед, мир над њим, патио од митоманије. Митоманија је психички поремећај у коме особа говори лажи а затим поверује у њих. Кур'ан говори о чињеницама - стварима које су стварне и које можете у свако доба да проверите. Митоманик то не може, јер му чињенице представљају проблем. Психолози се против таквог поремећаја боре постављањем питања која болесника суочавају са чињеницама. На пример, ако болесник тврди: "Ја сам краљ Енглеске!", психолог му неће одмах рећи: "Ти си луд.", него ће га кроз питања суочити са чињеницама:

"Кажеш да си краљ Енглеске? Можеш ли ми рећи где се сада налази твоја краљица?" Митоман ће покушати да измисли одговор: "Краљица је отпутовала код мајке." Психолог наставља: "Где ти је премијер?", а митоман одговара: "Умро је." На питање: "Где ти је гарда?" можда неће моћи да одговори јер ће се коначно суочити са чињеницом. Рећи ће: "Изгледа да заиста нисам краљ Енглеске..."

На исти начин, Часни Кур'ан читатеље суочава са чињеницама које могу проверити и на тај начин се бори против њихове умишљености. Чести су одломци са формом сличној овој: "О људи, ви кажете то и то, а зар не знате то и то..."

Нове информације у Кур'ану

Часни Кур'ан има јединствен начин информисања читалаца о нечему што раније нису знали. На целом свету не постоји књига са таквим стилем. Постоје древни списи са мноштвом историјских података, али се у њима наводе извори информација и људи који их преносе. Кур'ан, међутим, каже: "Ово су информације које раније нисте познавали. Проверите, па ћете се уверити у њихову истинитост." На пример, Узвишени каже:

То су непознате вести које ти Ми објављујемо; ни ти ни народ твој нисте пре овога ништа знали. Зато буди стрпљив, исход ће, заиста, у корист честитих бити. (Кур'ан, поглавље Худ, одломак 49.)

Објављујући ти овај Кур'ан, Ми теби о најлепшим догађајима казујемо иако пре њега ниси, заиста, ништа знао. (Кур'ан, поглавље Јосип, одломак 3.)

Занимљиво је да док је трајало објављивање Кур'ана, нико није јавно устао и рекао: "Грешиш, Мухаммеде! Ја сам, такође, Арап, а ове информације сам знао од раније!" Да је Мухаммед, мир над њим, аутор Кур'ана, било би равно самоубиству надмено изазивати све људе информацијама које би неко од њих могао познавати, речима: "А о овоме ништа нисте знали." Ипак, нико се није усудио да иступи против овог изазова.

"Кур'ан је обмана"

Они који се не мире са чињеницом да је Кур'ан објава од Господара светова, долазе са безнадежном идејом да је он обмана. Ако је то обмана, шта је њено порекло? О чему нас обмањује? Где тачно лежи та обмана? Нико не може да нађе ниједну обману - јер не постоји.

Свесно бране своју заблуду

Неки људи без размишљања донесу неку погрешну одлуку и став о некоме. Овако изгледа њихово размишљање: "Мислим да ми је овај човек непријатељ. Немам разлога ни доказа, али верујем да ми је непријатељ, па ћу се према њему опходити као према непријатељу. Пошто ја тако наступим, он ће се бранити од мене као од свог непријатеља, па ћу имати разлог и доказ да га прогласим непријатељем." То је механизам одбране својих накарадних ставова. Људи заузимају погрешан став, а онда на сваки могући начин траже доказ да обмане себе и друге у исправност тог става.

Објава не противречи разуму

Према Часном Кур'ану, Објава је у складу са разумом. Све што је у Кур'ану објављено је подложно провери, расправи и разговору. Да је Објава изнад разума и недоступна њему, не бисмо се могли одлучити коју религијску књигу да следимо. Учењак Газали је, с правом, рекао: "Вера и разум се не могу сукобити, јер су обоје дар од Бога."

Кур'ан подстиче на дискусију

Многи муслимани верују да Кур'ан не дозвољава никакву расправу у вези темељних истина вере, па се уздржавају од тога. Међутим, Часни Кур'ан подстиче здраву дискусију:

На пут Господара свога мудро и лепим саветом позивај и с њима на најлепши начин расправљај! (Кур'ан, поглавље Пчеле, одломак 125.)

Одговори на већину питања и сумњи у вези кур'анских учења се налазе у самоме Кур'ану. Арапска реч калу/ они говоре се у Кур'ану спомиње **332** пута, а реч кул/реци (Мухаммеде) такође **332** пута.

Црпљење свих алтернатива

То је један од приступа Часнога Кур'ана. Он је Објава Свезнајућег, Господара светова. Ако не верујете да је тако - кажите аргументовано шта је онда? Неко објашњење

мора да постоји. Кур'ан је записан, можете да га читате кад год желите. У њему се каже да је Божија реч. Ако није, шта је? Током векова, који год другачији одговор су људи измишљали, уз доказе је оповргнут. Говорили су да га је Мухаммед, мир над њим, лично написао ради славе, моћи, угледа, уједињења Арапа и слично. Ништа од овога није доказано, напротив! Говорили су да га је написао лудак, епилептичар и обмањивач. Ниједна од ових идеја нема утемељења у здравој логици. Све алтернативе су исцрпљене.

Кур'ан вас мора задивити, јер га никако не можете дисквалификовати, са које год стране да му приђете! Каже Узвишени Аллах:

Ха Мим. Књигу објављује Бог, Силни и Мудри! (Кур'ан, поглавље Тешка невоља, одломак 1-2)

Свим скептицима, Кур'ан одговара да је он Објава од Узвишеног Бога. У то се можете уверити на много места у Часном Кур'ану: Ел-Ен'ам, 19; Ел-Ен'ам, 72; Јосип, 1-2; Та-ха, 113; Мрави, 6; Падање ничице, 1-3; Ја-син, 1-3; Скупови, 1; Гафир, 2; Милостиви, 1-2; Догађај, 77-80; Време, 23, и тако даље.

Тест неисправности

Ово је приступ који данас користи научна јавност. Многи људи долазе са новим теоријама, али се стручна јавност не замара њима. Имају разлог и оправдање за то. Ко год дође са новом теоријом, научници му поручују: "Не замарајте нас својим идејама и новим теоријама, уколико не донесете правила на основу којих је можемо прогласити лажном." То је такозвани "тест неисправности".

Када је Алберт Ајнштајн дошао са теоријом релативитета, нико је није одмах прихватио, нити га је било ко прогласио великим научником због ње. Научницима је требало шест година да испитају тестове неисправности које им је он лично дао, рекавши: "Сматрам да космос функционише на овај начин. Међутим, ако се докажу ове три ствари - онда нисам у праву." - па је навео три случаја у којима његова теорија престаје да важи. Због самог његовог приступа, научници су обратили пажњу на његову теорију.

Часни Кур'ан, такође, нуди неколико тестова неисправности. Неки су били намењени савременицима Божијег Посланика, мир над њим, а други су за сва времена. Поручује неверницима да, уколико желе да докажу неисправност Кур'ана, да докажу неке ствари о њему.

Ниједна друга религијска књига на свету не нуди било какав тест неисправности. Слободно упитајте било ког учењака других религија: "Постоји ли у вашој вери нешто што би је оповргнуло уколико би се показало тачним?" Сумњам да бисте добили адекватан одговор. Не можете да само доказујете да је ваше веровање исправно. Морате људима да пружите шансу да докажу да нисте у праву. Часни Кур'ан их има неколико:

1) Случај Ебу Лехеба

Мухаммед, мир над њим, је имао стрица познатог по надимку Ебу Лехеб (отац пламена), због његове жустре нарави. Био је заклети непријатељ Ислама. Имао је обичај да прати Веровесника, мир над њим, и његове разговоре са људима. Који год човек је разговарао са Веровесником, Ебу Лехеб би га издвојио и рекао му: "Шта ти је Мухаммед говорио? Ако је рекао да је нешто бело, сматрај да је црно! Ако је рекао да је јутро, сматрај да је ноћ! Шта год ти Мухаммед каже, сматрај супротно."

111. поглавље у Кур'ану је посвећено њему:

У име Бога, Милостивог, Самилосног!

- 1. Нека пропадне Ебу Лехеб, и пропао је!**
- 2. неће му бити од користи благо његово, а ни оно што је стекао,**
- 3. ући ће он, сигурно, у ватру распламсалу,**
- 4. и жена његова, која сплеткари;**
- 5. о врату њеном биће уже од личине усукане!**

Ова сура предсказује да ће Ебу Лехеб бити неверник целог живота, тј. да никада неће прихватити Ислам и да ће ући у Пакао. Ово поглавље је објављено десет година пре његове смрти. Умро је као неверник. У току тих десет година, многи његови пријатељи су прихватили Ислам, али он је остао упоран у свом неверовању. Ебу Лехеб је био лукав и проницљив. Користио је сваку прилику да омаловажи Божијег Посланика, мир над њим, и његове другове. Ипак, није сконтао нешто: све што је требао да уради јесте да бар лажно обзнани свој прелазак на Ислам. Тиме би многим људима доказао да је ово поглавље лажно, јер тврди да он никада неће постати муслиман. Имао је пуних десет година времена да размишља о томе, али ипак то није урадио. Са друге стране, ко би се усудио да са сигурношћу тврди нешто што се може променити у наредним годинама!?

Да је Кур'ан дело човека, ово поглавље не би било написано, јер би њено оповргавање довело до угрожавања целе мисије. Кур'ан није дело човека, већ Објава од Онога Који једини зна будућност.

2) Јевреји никада неће призвати смрт

Узвишени Бог у Кур'ану каже:

Реци: "Ако је код Бога Рај осигуран само за вас, а не и за остали свет, онда ви смрт зажелите, ако истину говорите."

А неће је никада зажелети због онога што чине! - А Бог добро зна невернике.
(Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 94-95)

Кад би се Јевреји расправљали са муслиманима, говорили би да је Рај припремљен само за њих и ни за кога другог. Кур'ан их изазива: ако сте сигурни у оно што говорите, зажелите смрт. Међутим, не стаје на томе, већ потврђује да они никада неће зажелети смрт, због греха које чине. Једино што су Јевреји у време Мухаммеда, мир над њим, требали да учине јесте да јавно призову своју смрт. Да је неки Јевреј рекао: "Молим Бога да ме

усмрти, да бих ушао у Рај!", чак и ако би био неискрен у тој жељи, доказао би да је Кур'ан погрешно. Са те тачке гледишта, било је "лако" оповргнути Кур'ан. У следећем одломку Кур'ан потврђује:

И наћи ћеш их, сигурно, да више жуде за животом од свих осталих људи, чак и од многобожаца; сваки би волео да живи хиљаду година, мада га то, и када би толико живео, не би од патње сачувало! - А Бог добро види оно што они раде. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломак 96.)

3) Хришћани ће бити ближи муслиманима него Јевреји

Ово је један од тестова неисправности који важе за сва времена. Часни Кур'ан каже:

Ти ћеш, сигурно, наћи да су верницима најљући непријатељи јевреји и многобошци; и свакако ћеш наћи да су верницима најближи пријатељи они који говоре: "Ми смо хришћани." - зато што међу њима има свештеника и монаха и што се они не охولة. (Кур'ан, поглавље Трпеза, одломак 82.)

Овим одломком се потврђује да ће, генерално, хришћани боље третирати муслимане него што их третирају Јевреји. Наравно, велики број Јевреја је прихватио Ислам, а има и оних који нису прихватили Ислам али су добри према муслиманима. Међутим, као целина, хришћани ће увек бити бољи према муслиманима него Јевреји.

Јевреји данас имају прилику оповргнути Кур'ан. Могу се добро организовати и неколико година поступати према муслиманима боље него хришћани. Иако изазов и даље постоји, никада га неће моћи испунити.

4) Измислите једно поглавље попут кур'анског

И муслимани и немуслимани се слажу да је Кур'ан највредније књижевно дело на арапском језику. Његов стил је најбогатији, најелоквентнији и на највећем могућем нивоу. Када су многобошци приговорили Мухаммеду, мир над њим, да он измишља Кур'ан, одмах им је стигао изазов:

Реци: "Кад би се сви људи и цини удружили да сачине један овакав Кур'ан, они, такав као што је он, не би сачинили, па макар једни другима помагали." (Кур'ан, поглавље Ноћно путовање, одломак 88.)

Исти изазов је поновљен у 34. одломку поглавља Гора. Међутим, нешто касније, изазов је олакшан:

Зар они да говоре: "Он га измишља!" Реци: "Па сачините ви десет Кур'ану сличних, измишљених поглавља, и кога год хоћете, од оних у које поред Бога верујете у помоћ позовите, ако је истина то што тврдите!" (Кур'ан, поглавље Худ, одломак 13.)

Касније је овај изазов још више олакшан:

А они говоре: "Он га измишља!" Реци: "Па, дајте ви једно поглавље као што је њему објављено, и кога год хоћете, од оних у које мимо Бога верујете, у помоћ позовите, ако истину говорите." (Кур'ан, поглавље Јона, одломак 38.)

Они који желе одговорити на овај изазов, морају имати у виду следеће особине Кур'ана:

-објављен је на чистом арапском језику. Зато, и то измишљено поглавље мора бити на арапском језику;

-Кур'ан је написан највећим могућим стилем;

-његов језик је најјаснији, најразговорнији и чудестан;

-ни у једном моменту се не удаљава од чисте истине, потпуно задржавајући највиши ниво приповедања;

-износи много информација различитим стиловима, а приче приповеда некада дуже а некада краће, али тако да никада не можете преферирати један опис над другим;

-са изненађујуће мало речи даје веома опширне описе и много информација, нимало не губећи шарм и елоквентност;

-има ненадмашну способност да се истовремено обраћа свим слојевима људи. Исти одломак је изазов и мање и више интелигентним људима.

А они говоре: "Он га измишља!" Реци: "Па, дајте ви једно поглавље као што је њему објављено, и кога год хоћете, од оних у које мимо Бога верујете, у помоћ позовите, ако истину говорите." (Кур'ан, поглавље Јона, одломак 38.)

Чак и овај поједностављени изазов је остао без одговора од стране многобожаца.

Коначни изазов је објављен у поглављу Ел-Бекаре:

А ако сумњате у оно што објављујемо робу Своме, начините ви једно поглавље слично објављеном њему, а позовите и божанства ваша, осим Бога, ако истину говорите.

Па ако не учините, а нећете учинити, онда се чувајте ватре за невернике припремљене, чије ће гориво бити људи и камење. (Кур'ан, поглавље Ел-Бекаре, одломци 23-24)

У овом изазову се не каже "попут Кур'ана", већ слично Кур'ану, чиме је још више олакшан. Нека кур'анска поглавља имају само по 3-4 одломка. Изазов се односи и на тако кратка поглавља.

Немојте мислити да неверници нису покушавали да одговоре овом изазову. Највећи арапски песници тог времена, али и касније, су покушавали, али су и поред великих напора доживели понижавајући пораз. Неки покушаји су забележени у историјским књигама, да буду доказ будућим генерацијама. Ништа што су измислили није садржавало елоквентан и ненадмашан кур'ански стил, реченице су биле смешне, шупље и без дубље мудрости и значења.

Тест и изазов су и даље на снази. Нико му није успео одговорити већ 1.400 година. Тако ће остати довека.

5) Нема контрадикција

Часни Кур'ан не садржи ниједну контрадикцију. У поглављу Ен-Ниса износи се још један изазов:

А зашто они не размисле о Кур'ану? Да је он од неког другог, а не од Бога, сигурно би у њему нашли многе противречности. (Кур'ан, поглавље Ен-Ниса, одломак 82.)

Ако неко жели да докаже да Кур'ан није Објава од Бога, довољно је да пронађе само једну противречност у њему.

Током историје, много неверника је покушало да пронађе контрадикције у Кур'ану, па су их, наводно, и налазили. Међутим, сви њихови покушаји су се сводили на погрешно цитирање, вађење одломака из контекста и искривљено тумачење. Може се десити да на те заблуде не могу да одговоре чак и неки Исламски учењаци, уколико нису добро упознати са материјом о којима одломци говоре. Њихова неспособност да одговоре на заблуде нипошто не значи да Кур'ан садржи контрадикције.

Часни Кур'ан каже: **...! упитај о Њему онога који зна.** (Кур'ан, поглавље Ел-Фуркан, одломак 59.) Уколико вам нешто није јасно, питајте особу која је стручна. Ако вас занима научно објашњење неких кур'анских одломака, питајте о томе научнике. Ако вас занима кур'ански стил, или сматрате да сте пронашли граматичку грешку у Кур'ану, не можете мене питати о томе, јер ја нисам стручњак за арапски језик. Пошто ја нисам зналац арапског језика и не могу адекватно одговорити на ваш изазов о граматичким грешкама, нипошто не значи да Кур'ан садржи граматичке грешке. Дакле, о питањима из сваке области морате да разговарате са адекватним стручњаком.

У неколико претходних поглавља смо доказали неисправним све заблуде и критике на рачун Часнога Кур'ана. Због тога што га не можете дисквалификовати, ма са којег аспекта му пришли, морате да му укажете поштовање и изразити признање: Кур'ан је Божанска књига. Он је Објава Свезнајућег, Господара свих светова.

